

**Univerzita Karlova v Praze
Evangelická teologická fakulta**

Oponentský posudek k bakalářské práci

Název práce: **Vizitace Církve bratrské a supervize v sociální práci v dialogu**

Jméno studenta: **Jiří Jedlička**

Vedoucí práce: Mgr. Dana Staňková

Oponent: Ing. Petr Raus

Téma a cíl práce:

Autorem zvolené téma není snadné; osobně to vnímám především při pohledu na vizitaci, která v Církvi bratrské aktuálně prochází diskusí. Autora zaujala podobnost technik supervize a vizitace a provádí jejich srovnání s cílem především odhalit možnou historickou i aktuální vzájemnou podmíněnost. Dominantní je přitom pohled sociálního pracovníka (supervizora) na vizitaci a předpoklad primárního ovlivnění vizitace už v době jejího vzniku supervizními technikami.

Rámec výzkumu přitom tvoří tři autorem definované výzkumné otázky.

Obsahové zpracování:

Obě techniky jsou představeny jak z historického, tak z metodického hlediska. Vzhledem ke své zkušenosti vizitátora komentuji zejména část práce věnovanou vizitacím: Autorovi se podařilo dobře rozpoznat původní motivaci vizitací, její proměnu v čase komunistické vlády i potíže, do jakých se tato motivace dostala po všech proměnách společnosti i církve, ke kterým došlo po roce 1989. Do popisu stávající podoby vizitací se dostalo několik drobných nepřesností, např.: Ne všichni členové Rady Církve bratrské jsou uvolněnými pracovníky, naopak většina není, přesto ale vizitace vykonávají (str. 41); popisovaná vybavenost vizitátora se týká kazatelů, Rada má ale i laické členy (str. 43); skutečně konfliktní a problematická zjištění vizitace se dnes do výtahu pro Konferenci většinou nedávají (str. 56); i vizitace je třístranná, zadavatelem je de facto Konference jako nejvyšší orgán Církve bratrské (a pak je tu ovšem i ona správně rozpoznaná role Boha, takže bychom mohli mluvit o čtyřstranném vztahu; str. 58/59). I když tyto lupy pohled na vizitaci ovlivňují, nezabránily autorovi vyvodit ze získaných informací správné a obecně platné závěry (např. postižení posunu potřeby od zakázky vedení církve – Rady – k zakázce sboru). Určitě zajímavým postřehem je i poznání, že co je z hlediska profesionálního (v supervizi) nepřijatelné, je možné brát v církevním prostředí (při vizitaci) jako bonus (str. 65).

Za největší nedostatek studie pokládám malý počet rozhovorů s vizitátory (čtyři); jsem si ovšem vědom neshodnosti takové rozhovory uskutečnit.

Formální úprava:

Práce je rozsáhlá (obsahuje včetně příloh 92 strany), přehledně zpracovaná; autor zvolil dialogickou strukturu, která mu umožnila se i v poměrně

nepřehledném terénu dobře zorientovat: každý aspekt studovaného problému nejprve představil v prostředí supervize, pak v prostředí vizitace, následně připojil svoji reflexi. Práce obsahuje řadu citací české i zahraniční literatury, které ale někdy sklouznou na zbytečně elementární úroveň. Jazykové zpracování vykazuje pouze nepatrné nedostatky.

Hodnocení:

Bakalářská práce Jiřího Jedličky srovnávající techniky supervize a vizitace představuje zajímavý přínos k probíhající diskusi nad vizitacemi v Církvi bratrské. Autor splnil úkol, který si předsevzal, prokázal, že je schopen pracovat i s poměrně komplexním tématem a že se dokáže zorientovat i v mnohočetných a ne zcela přehledných souvislostech. Práce splňuje předepsané požadavky, doporučuji ji k obhajobě s navrhovanou známkou B („lepší B“).

Otázky k obhajobě:

1. Pokládá autor za významnější respektovat při vizitacích zájem sboru (eliminace konfliktních situací, zlepšení efektivity práce, odhalení a využití dalších možností služby) nebo zájem vedení církve (zachování charakteru a věrouky církve, udržení vzájemné jednoty sborů, posouzení loajality kazatele)?
2. Zadavatelem vizitací je Konference (jsou tedy sbory samy). Nebylo by v současné době přijatelnější, kdyby vizitace nevykonávala Rada (formální vedení církve), ale k tomuto účelu ustanovená a vyškolená konferenční komise?
3. Jakou má autor osobní zkušenost s vizitací?

v Brně 15. června 2015

Ing. Petr Raus